

Sygn. akt: I C 536/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Przemysław Jagosz
-----------------	--------------------------

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2020 r. w Olsztynie na posiedzeniu niejawnym

w trybie art. 148¹ k.p.c.

sprawy z powództwa (...) **Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w B.**

przeciwko **M. W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 85.295,24 zł (osiemdziesiąt pięć tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia cztery grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 30 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty z ograniczoną odpowiedzialności pozwanego do nieruchomości stanowiącej działkę nr (...) w Z., województwo (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta (...), a nadto do sumy ustanowionych na tej nieruchomości hipoteki umownej zwykłej w kwocie 119.000 zł wpisanej pod nr 2 i hipoteki umownej kaucyjnej w kwocie 26.180 zł wpisanej pod nr 3,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.682 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 5.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sędzia Przemysław Jagosz

Sygn. akt I C 536/20

UZASADNIENIE

Powód wniósł o wydanie nakazu zapłaty, w którym pozwany zobowiązany miał być do zapłaty na rzecz powoda 85,295,24 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty z jednoczesnym ograniczeniem tej odpowiedzialności do nieruchomości, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW (...) oraz do łącznej kwoty ustanowionych na tej nieruchomości hipoteki umownej zwykłej w kwocie 119.000 zł oraz hipoteki umownej kaucyjnej do kwoty 26.180 zł zabezpieczających spłatę wierzytelności wynikających z umowy kredytu konsolidacyjnego z 8 stycznia 2007 r. zawartej pomiędzy (...) Bank (...) S.A. z/s w W., a pozwanym.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania i nie uregulował na rzecz Banku płatności określonych w umowie. W związku z tym umowa została wypowiedziana i uległa rozwiązaniu, co doprowadziło do wymagalności całej kwoty niespłaconego przez pozwanego kredytu wraz z odsetkami umownymi

oraz odsetkami za opóźnienie. Wierzytelność z tego tytułu nabył powód, wobec czego dochodzi jej zaspokojenia wyłącznie w zakresie kwoty niespłaconego kapitału kredytu i odsetek za opóźnienie od daty wytoczenia powództwa (k. 4-6).

W dniu 1 lipca 2020 r. Sąd Okręgowy w O. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniając dochodzone roszczenie w całości (nakaz k. 97).

Nakaz powyższy utracił moc wskutek sprzeciwu pozwanego, w którym pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut błędnego ustalenia wysokości pozostałej części niespłaconego przez pozwanego kredytu oraz przedawnienia roszczeń o świadczenie uboczne (k. 102-103).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W świetle twierdzeń stron i niekwestionowanych przez nie dokumentów za wykazane można uznać, że:

1) W dniu 8 stycznia 2007 r. pozwany zawarł z (...) Bank (...) S.A. w W. (dalej jako Bank) umowę kredytu konsolidacyjnego nr 206- (...), na mocy której Bank udzielił powodowi kredytu w wysokości 119.000 zł na spłatę zobowiązań egzekwowanych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w P. w sprawie KM (...) oraz na dowolny cel.

2) Kredyt został zabezpieczony:

a) hipoteką zwykłą zabezpieczającą spłatę kapitału do wysokości 119.000 zł,

b) hipoteką kaucyjną zabezpieczającą spłatę odsetek do wysokości 26.180 zł

na nieruchomości należącej do pozwanego położonej w obrębie Z., w gminie P., działce oznaczonej nr rej. (...), dla której Sąd Rejonowy w P. prowadzi księgę wieczystą nr (...) (§ 12 umowy).

3) Pozwany zobowiązał się do spłaty kredytu w równych miesięcznych ratach kapitałowo-odsetkowych, zaś spłata była dokonywana przez potrącenie Banku przysługującej mu wierzytelności po uprzednim zawiadomieniu kredytobiorcę o wysokości raty, o których był informowany na co najmniej 10 dni przed terminem spłaty (§ 14 umowy).

4) Okres kredytowania wynosił 25 lat, tj. do 1 stycznia 2032 r.

5) Bankowi przysługiwało prawo wypowiedzenia umowy między innymi w przypadku braku spłaty dwóch kolejnych rat w terminach określonych przez Bank oraz w przypadku naruszenia przez kredytobiorcę postanowień umowy. Okres wypowiedzenia został ustalony na 30 dni i liczony od dnia doręczenia kredytobiorcy oświadczenia o wypowiedzeniu (§ 23 umowy).

6) W dniu 10 stycznia 2007 r. pozwany złożył dyspozycję Bankowi co do rozdysponowania udzielonego kredytu. Zgodnie z jego oświadczeniem kwota 2.309,79 zł została przekazana na rachunek należący do pozwanego, zaś kwota 116.690,21 zł na rachunek należący do Komornika Sądowego przy Sądzie rejonowy w P. celem zapłaty wierzytelności oznaczonej sygnaturą akt I (...).

(dowód: umowa k. 30-33, załączniki do umowy k. 34 i 144-- (...), oświadczenie Banku o udzielenie kredytu k. 34v, dyspozycja wypłaty kredytu k. 35, oświadczenie o ustanowieniu hipoteki zwykłej i kaucyjnej k. 37, zgoda pozwanego na przelew wierzytelności (...) na Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych tworzące Fundusz Sekurytyzacyjny lub Fundusz sekurytyzacyjny k. 37v, odpis kW (...) k. 38-40)

7) Pismem z 15 lipca 2013 r. pozwany został poinformowany o zaległości w spłacie rat. Wezwano wówczas pozwanego do zapłaty należności głównej wraz z odsetkami i opłatami bankowymi w wysokości 1.871,36 zł, zastrzeżeniem, że niedokonanie wpłaty skutkuje wypowiedzeniem umowy w zakresie warunków spłaty i oznaczać będzie konieczności

spląty całego wymagalnego zadłużenia, które zostało określone na kwotę 87.059,78 zł. Wezwanie to pozwany odebrał w dniu 17 lipca 2013 r. (wezwanie do zapłaty i wypowiedzenie umowy k. 41, potwierdzenie odbioru k. 42).

8) W latach 2007 – 2009 pozwany dokonywał częściowej spląty kredytu, które zaliczane były na poczet kapitału i odsetek.

9) Z uwagi na brak spląty zadłużenia w dniu 18 września 2013 r. Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) (dalej BTE) obejmujący:

a) należność główną w wysokości – 85.295,24 zł,

b) odsetki za okres od 8 maja 2013 r. do 17 września 2013 r. w wysokości 37,39 zł.

10) W dniu 30 września 2013 r. Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego w S. nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnego wraz z dalszymi odsetkami od dnia 18 września 2013 r. do dnia zapłaty.

11) Po wystawieniu BTE pozwany wnosił o rozłożenie zadłużenia na raty, na co Bank nie wyraził zgody (oświadczenie pozwanego k. 155).

12) Postępowanie egzekucyjne wszczęte na podstawie BTE ostatecznie zostało umorzone na wniosek Banku (k. 44).

(dowód: potwierdzenia wpłat k. 119-125, 139, k. 146, pismo Banku o wypowiedzeniu k. 41, zpo k. 42, BTE k. 43, postanowienie SR w S. w sprawie (...) k. 43v, postanowienie komornika sądowego przy SR w P. o umorzeniu postępowanie w sprawie KM (...)k. 44-45, potwierdzenie zadłużenia k. 112-113)

13) Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z 14 grudnia 2017 r. i aneksu z 12 stycznia 2018 r. powodowy Fundusz nabył od Banku dochodzoną pozwem wierzytelność.

14) Pismem z 30 stycznia 2018 r. pozwany został zawiadomiony o cesji wierzytelności.

15) Powód zwrócił się z wnioskiem o zmianę dotychczasowego wierzyciela hipotecznego w księdze wieczystej prowadzonej dla nieruchomości pozwanego, a jego wniosek został uwzględniony.

(dowód: Kw. K. 38-40, wyciąg z umowy przelewu k. 46-47, zawiadomienie o cesji wierzytelności k. 49)

W dniu 14 kwietnia 2020 r. powodowy Fundusz wystawił wyciąg ze swoich ksiąg rachunkowych, w których stwierdził, że stan zadłużenia z tytułu wskazanej wyżej umowy na datę sporządzenia wyciągu stanowi kwota 144.665,83 zł, która obejmuje:

a) kapitał główny - 85.295,24 zł,

b) odsetki karne - 41.897,61 zł,

c) koszty - 3.204 zł ,

d) odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone od kapitału od dnia cesji - 14.268,98 zł.

(dowód: wyciąg z umowy przelewu k. 46-47, wyciąg z ksiąg rachunkowych powodowego Funduszu k. 48)

Sąd zważył, co następuje:

Ponieważ żadna ze stron w swoich pierwszych pismach procesowych nie wniosła o przeprowadzenie rozprawy, zgodnie z art. 148¹ k.p.c. sprawę można było rozpoznać na posiedzeniu niejawnym.

W niniejszej sprawie stan faktyczny był bezsporny, niemniej jednak pozwany kwestionował prawidłowość wyliczenia zobowiązania dochodzonego pozwem i podniósł zarzut przedawnienia roszczenia odsetkowego.

Przestawiony wyżej stan faktyczny nie nasuwa wątpliwości, że pozwanego i poprzednika prawnego powoda łączyła umowa kredytu konsolidacyjnego, który pozwany zobowiązał się spłacać przez 25 lat w miesięcznych ratach kapitałowo-odsetkowych. Z uwagi na zaprzestanie spłaty, zgodnie z § 23 ust. 1 i 2 umowy Bank upoważniony był do wypowiedzenia warunków spłaty umowy z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Wypowiedzenie nastąpiło w ramach pisma z dnia 15 lipca 2013 r.

Zgodnie z art. 69 pr. bank. obligowało to powoda do zwrotu niespłaconej części kapitału kredytu wraz z umówionymi odsetkami, które stawały się wymagalne z upływem okresu wypowiedzenia.

Konsekwencją wypowiedzenia warunków spłaty umowy było wystawienie BTE obejmującego zadłużenie z tytułu należności głównej w wysokości 85.295,24 zł, a następnie opatrzenie go klauzulą wykonalności i wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Jak wynika z pisma z 20 września 2020 r. (k. 155), pozwany podejmował próby rozłożenia na raty spłaty zobowiązania wynikającego z BTE. Nie wynika natomiast, aby w tamtym czasie lub przed wypowiedzeniem umowy kiedykolwiek kwestionował wysokość zadłużenia z tytułu kapitału kredytu, jakie wskazane zostało w treści tytułu egzekucyjnego, a następnie było przedmiotem egzekucji, z czego – zgodnie z art. 231 k.p.c. – można wnioskować, że zadłużenie to odpowiadało rzeczywistemu.

Pozwany nie zaprzeczył prawdziwości dokumentów przedłożonych przez powoda, samo zaś zanegowanie prawidłowości ustalenia wysokości pozostałej części niespłaconego kapitału kredytu nie może polegać jedynie na gołosłownych twierdzeniach. Zaprzeczając prawidłowości rozliczenia, pozwany – zgodnie z art. 6 k.c. - zobowiązany był do przedstawienia dowodów potwierdzających swoje twierdzenia. Jeśli dokonywał spłaty, winien być w posiadaniu potwierżeń dokonanych przelewów lub dowodów wpłat, względnie, jako strona umowy z Bankiem, miał łatwą możliwość uzyskania stosownych dokumentów z tego Banku. Nawet zatem, jeżeli doszło do zalania posiadanych przez niego dokumentów (czego w żaden sposób nie wykazał), mógłby je ponownie uzyskać.

W konsekwencji, nie można przyjąć, aby pozwany skutecznie zakwestionował wysokość należności z tytułu niespłaconego kapitału kredytu, która została wystarczająco wykazana na podstawie dokumentów przedstawionych przez powoda, w szczególności wobec faktu, że te, wystawione przez Bank, nie były przedtem podważane, lecz stanowiły podstawę do starania się przez pozwanego o rozłożenie należności na raty.

Wskazać należy, że powód dochodzi kwoty wynikającej z należności głównej z tytułu niespłaconego kapitału kredytu, a więc kwoty 85.295,24 zł – tej, na którą został wystawiony BTE i tej, której pozwany ostatecznie w postępowaniu egzekucyjnym nie kwestionował.

Obok należności głównej, powód dochodzi odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od dnia wniesienia pozwu, a więc od dnia 30 kwietnia 2020 r. Skoro powód nie dochodzi odsetek za okres wcześniejszy niż dzień wytoczenia powództwa, trudno przyjąć, aby mogło dojść do ich przedawnienia. Istotą przedawnienia jest bowiem niemożność dochodzenia roszczenia wskutek upływu pewnego czasu od daty jego wymagalności. W przypadku odsetek za opóźnienie dochodzonych na przyszłość, czyli od dnia wytoczenia powództwa, nie sposób zatem przyjąć, aby były one przedawnione.

Z dołączonych do pozwu dokumentów wynika, że powód skutecznie nabył wierzytelność z tytułu niespłaconego kapitału kredytu od Banku, a na czynność taką pozwany wyraził zgodę przy zawieraniu umowy kredytowej (k. 37v). Zgodnie z art. 509 k.c. skutkowało to przejściem na powoda wierzytelności z tego tytułu wraz ze związanymi z nią prawami, w szczególności roszczeniem o odsetki.

Nie ulega też wątpliwości – w świetle dołączonego odpisu z księgi wieczystej oraz samej umowy – że spłata kredytu została zabezpieczona hipotekami umowną i kaucyjną, przy czym aktualnie jako wierzyciel hipoteczny ujawniony jest powód.

Przepis art. 65 ust. 1 u.k.w.h., stanowi, że w celu zabezpieczenia oznaczonej wierzytelności wynikającej z określonego stosunku prawnego można nieruchomości obciążyć prawem, na mocy którego wierzyciel może dochodzić zaspokojenia z nieruchomości bez względu na to, czyją stała się własnością, i z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi właściciela nieruchomości (hipoteka). Tym samym hipoteka, ustanowiona na nieruchomości w związku z zabezpieczeniem spłaty wierzytelności, stanowi samodzielną podstawę dochodzenia zaległej wierzytelności. Skoro uprawnionym z hipoteki aktualnie jest powód, w pełni legitymowało go to do wystąpienia z roszczeniem objętym pozwem, w domagania się ustawowych odsetek za opóźnienie wynikających z art. 481 § 1 i 2 k.c. Z uwagi na to, że pozwany odpowiada z hipoteki, jako dłużnik rzeczowy, zgodnie z żądaniem pozwu i art. 319 k.p.c., uwzględniając powództwo, zastrzeżono pozwanemu prawo powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności do nieruchomości, na której ustanowiono hipoteki i do wysokości tych hipotek.

W związku z tym, na podstawie art. 69 pr. bank. i art. 353 k.c. w związku z art. 509 k.c. i art. 65 u.k.w.h. oraz art. 481 § 1 i 2 k.c. w pkt. I sentencji wyroku zasądono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 85.295,24 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 30 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty, ograniczając odpowiedzialność pozwanego do nieruchomości objętej hipotekami i do wysokości tych hipotek.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu był art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800) - zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty postępowania składała się kwota 4.265 zł tytułem opłaty od pozwu (k. 7, 54 i k. 77, 82), kwota 5.400 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika i kwota 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, tj. łącznie 9.682 zł. Ponieważ pozwany przegrał proces w całości, w pkt. II sentencji wyroku zasądono od niego na rzecz powoda całość wskazanych kosztów procesu.